

...joknorbjudes.

Cigarrhandlarskan
Sofia Anderssons
fazansfulla död genom fosterfördrifning.

Pris 15 öre.

STOCKHOLM,
J. W. SVENSSONS BOKTRYCKERI, 1882.

B 3016/44

7:o Ogifta Christina Nordström, boende i n:o 23 Baggsgatan, att hon biträdt afidna Andersson vid cigarrhandeln i huset n:o 1 vid Arsenalgatan; att Andersson Tisdagen den 29 sistl. November på aftonen, efter att förut på dagen hafva ensam gått bort från omförmälda cigarrbutiken, medhafvande, efter hvad Nordström trodde sig veta, ganska mycket penningar, bland annat 190 Kronor, som blifvit uttagna ur Stockholms stads sparbank sistföregående dag, återkommit åkande i en åkerdroska; att denna körts af droskkusken Åkerman, hvars uppgifter beträffande åkarelegans betalande Nordström för öfrigt i allo vitsordade; att Andersson då varit mycket illamående och på Nordströms spörsmål om orsaken dertill uppgifvit sig hafva varit hos en "fru" och låtit undersöka sig, enär hon trodde att hon vore i välsignadt tillstånd; att på Nordströms ytterligare frågor Andersson sagt att hon blifvit af "frun" illa behandlad och att hon ville redogöra för det sedan hon blifvit frisk igen och att "frun" uppmanat Andersson att supa bränvin och äta limpsmörgås; att Andersson öfver natten till påföljande dags eftermiddag qvarstannat i ett innanför butiken varande rum, men, sedermera då hon blifvit allt sjukare och sjukare, hemförts till sin bostad, hvarest Nordström under sjukdomen flere gånger besökt Andersson, utan att dock denna för Nordström lemnat någon närmare redogörelse för den behandling, hon sagt sig hafva undergått, dock att hon natten till Fredagen den 2 eller Lördagen den 3 innev. Dec. uppgifvit att hon varit hos "fru Åberg"; hvarjemte Andersson för Nordström omtalat, att Andersson för behandlingen, hon undergått, betalt 300 kronor; samt att Nordström jemväl innevarit i butiken vid det tillfälle, hustru Möller omförmäلت, utan att dock veta hvad som der förefallit emellan hustru Möller och den afidna Andersson, enär de uppehållit sig i rummet innanför butiken;

8:o F. Handlanden Hagström, boende i huset n:o 87 vid Regeringsgatan, att han sedan omkring tjugu år tillbaka vore nära bekanta med tilltalade Åberg, till hvars underhåll han understundom bidragit med omkring 200 kronor om året, och nästan hvarje afton varit på besök hos Åberg; att han jemväl Tisdagen den 29 sistlidne November, klockan mellan omkring sju och nio eftermiddagen, uppehållit sig i Åbergs bostad, men att under den tiden icke någon varit på besök hos Åberg, samt att han bestridde riktigheten af Åkermans och Augusta Nordströms berättelser, ifrågavarande afton icke hemtat någon droska till Åbergs bostad eller hade sig något bekant om afidna Anderssons besök derstädes.

9:o Sömmerskan Anna Petterson, att hon vore inneboende hos tilltalade Åberg sedan någon tid tillbaka; att hon i allmänhet vore borta om dagarne i arbete från klockan nio förmiddagen till klockan nio eftermiddagen och tillbragte endast nätterna och söndagarne hemma, men att hon jemväl under flera veckor å rad, då hon varit utan arbete, vistats hela dagarne i bostaden och då icke någonsin varit vittne till att Åberg mottagit fruntimmer till någon som helst behandling; att f. handlanden Hagström brukade nästan dagligen klockan mellan half sex och nio uppehålla sig hos Åberg; att hon Tisdagen den 29 sistl. Nov. kommit hem först klockan nio på aftonen och icke hade något att upplysa rörande brottet i fråga.

Tilltalade *Anna Fredrika Åberg* har enständigt förnekat ej allenast att Tisdagen den 29 sistlidne November hafva hos sig mottagit besök af afidna Andersson som ock att hafva behandlat henne med insprutning eller på något annat sätt; än äfven att någonsin hafva sett bemälda Andersson; och har Åberg uppgifvit, att hon, efter att för omkring fem år sedan hafva blifvit förbjuden att utöfva barnmorskeyrket, sedan dess

lefvat på en besparad summa penningar, uppgående till omkring 1000 kronor, jemte det underhåll, som lem-nats henne af f. handlanden Hagström.

Doktor Grundals rapport.

Till Öfverståthållareembetet för Polisärenden i Stockholm.

Undertecknad anhåller, på grund af nedanstående, om anställande af medicolegal obduktion å i går kl. 1 t. 30 m. f. m. afidna cigarrförsäljerskan Mamsell Sofia Andersson, boende i huset n:o 9 Lästmakaregatan.

På aftonen Onsdagen den 30 sistlidne November kallades jag såsom läkare till förenämnda mamsell S. Andersson, hvilken då för mig berättade, att hon, som misstänkte sig vara hafvande sedan början af Oktober månad, föregående dag besökt f. d. Barnmorskan Åberg i huset n:o 94 A Regeringsgatan, 2 tr. upp, och till henne (Åberg) lemnat 300 kronor, för att enligt aftal blifva befriad från sitt hafvande tillstånd, att nämnda fru Åberg derefter gjort en insprutning af för Andersson obekant ämne inuti underlifvet, för att dermed fördrifva fostret, att Andersson då kände svår smärta i underlifvet, uppsvullnade i ansigtet samt blef ytterligt kraftlös, så att hon trodde sig vara döende, att f. d. Barnmorskan Åberg då släpade henne 3 à 4 gånger omkring rummet samt tillsade henne att genast gå hem. Andersson sade sig vara oförmögen att gå, hvarföre en i ett angränsande rum varande äldre herre tillkallades och följde henne. Andersson hade förut af Åberg blifvit förbju-

den att infinna sig i vagn. Hon fick af Åberg tillsä- gelse att "supa mycket brännvin och äta smörgås, så skulle allt gå bra, samt att ej tillkalla någon läkare, ty då skulle hon blifva dödad af läkaren med gift."

Från f. d. barnmorskan Åberg begaf hon sig till sin cigarrbod, Arsenalsgatan n:o 1, der hon var ytterligt sjuk, fick svårare värk i underlivet, blödning och på natten till onsdagen afgång af en hårdare klump, som enligt beskrifning antagligen utgjorde en abort. På onsdags eftermiddagen flyttades hon till sin bostad vid Läst- makaregatan, sedan hennes plågor tilltagit och häftiga kräkningar påkommit.

Hennes tillstånd var vid min ankomst betänkligt. Hon hade häftiga gallfärgade kräkningar, svullna läppar, hög puls, hastig andedrägt, buken var uppsväld och ytterligt öm, portis vaginalis mjuk och uppluckrad, från vulva illaluktande flytning; den aftappade urinen, som följande morgon undersöktes, innehöll betydligt ägg- hvita. Jag tillkallade en barnmorska, fru Björk, för att vara behjelpig att lägga kalla omslag samt införa i vagina tomphoner, doppade i carbololja. Dessutom an- ordnade jag vid Peritonitis vanligen använd behandling. Ömheten å buken minskades något de följande dagarna och patienten fick stundtals ro genom använda morphin- injectioner, äfven ägghvitan i den aftappade urinen minskades, men den hastiga pulsen, 100 å 120 i min., och de gallfärgade kräkningarna fortforo oförändrade, trots användande af ispilller, kallt sodavatten och cham- pagne i små portioner, campher och morphin, samt de sista dagarne Carlsbadervatten och mjölk, hvilket pa- tienten stundtals lyckades behålla. På måndagen colla- berade patientens krafter, hosta infann sig äfven i högra lungans framsida, den bakre kunde ej lämpligen under- sökas, hördes talrika rassel; pulsen steg till 138 slag i minuten och på natten dog patienten af ett qväfnings- anfall.

Patienten var ännu på Måndagsaftonen redig och vidhöll under sin sjukdom sanningsenligheten af den berättelse, hon från början delgifvit mig äfvensom 3 å 4 andra personer.

F. d. barnmorskan Åberg besöktes af mig på Torsdagen den 1:sta dennes, då hon likväl nekade envist att lemna några upplysningar, deremot lär hon för en herr Abrahamson, som af vänskap till den afidne besökt Åberg, för att utforska saken, hafva erkänt, att hon gjort den våldsamma insprutningen, samt tillagt, att "läkaren skall rifva ut ägget och flickan hafva brännvin och smörgåsar," men hvad hon insprutat ville hon ej uppgifva.

Den afidna har för den af mig tillkallade barnmorskan nämnt, hvilken den äldre man var, som följde henne ifrån fru Åberg.

Stockholm den 7 December 1881.

Adolf Grundal,
Legitimerad läkare.

År 1881 d. 9 December förrättades på anmodan af Kongl. Öfverståthållarembetet för polisärenden i Stockholm rättsmedicinsk besigtning och liköppning å döda kroppen efter Cigarrförsäljerskan ogifta Sofia Andersson.

Förrättningen verkställdes å Karolinska Institutets obduktionssal af undertecknad under öfverinseende af Professor Axel Jäderholm samt i närvaro af t. f. Förste Stadsläkaren Doctor Otto Lycell och Med. Candidaterne Axel Möller, Antoni, O. Gibson, m. fl.

Likets identitet intygades af Vaktmästaren J. N. Larsson.

Species facti.

En till Öfverståthållarembetet af Doktor A. Grundal inlemnad skrifvelse meddelar följande: Cigarrförsäljerskan ogifta Sofia Andersson, som misstänkt sig vara hafvande sedan början af Oktober månad, hade den 29 November besökt f. d. barnmorskan Åberg, Regeringsgatan N:o 94 A, och till henne betalt 300 kr., för att enligt aftal blifva befriad från sitt hafvandeskap. Åberg hade derefter gjort en insprutning i underlifvet af ett för Andersson obekant ämne för att dermed fördrifva fostret. Dervid kände Andersson svår smärta i underlifvet, uppsvullnade i ansigtet och blef ytterligt kraftlös, så att hon trodde sig vara döende. Åberg släpade henne då 3 à 4 gånger omkring rummet, samt tillsade henne att genast gå hem. Dock var Andersson oförmögen att gå ensam, hvarför en i ett angränsande rum varande äldre herre måste följa henne; — hon hade förut blifvit förbjuden att infinna sig i vagn. Vid afskedet fick hon tillsägelse att "supa mycket bränvin och äta smörgås, så skulle allt gå bra, och ej tillkalla någon läkare, ty då skulle hon blifva dödad af läkaren med gift!" Andersson begaf sig derefter till sin cigarrbod, Arsenalgatan 1; var under dagens lopp ytterligt sjuk, fick svårare värk i underlifvet, blödning och på natten afgang af en hårdare klump, "som enligt beskrifning antagligen utgjorde en abort". Den 30 på e. m. flyttades hon från cigarrboden till sin bostad vid Lästmakaregatan, sedan hennes plågor tilltagit och häftiga kräkningar påkommit. På aftonen tillkallades Doktor Grundal. Hon hade då häftiga gallfärgade kräkningar, svullna läppar, hög puls, öfverallt ömmande för tryck: lifmodern ansvälld, ytterligt öm; portis vaginales mjuk och uppluckrad; från vulva illaluktande flytning; urinen, som tappades, innehöll betydligt ägghvita.

Andersson erhöll en barnmorska till sjuksköterska och behandlades med "den vid Peritonitis vanliga behandlingen och i vagina inlades i karbololja doppade tomföner." Under de följande dagarne minskades något ömheten i buken; patienten fick stundtals ro genom morfininjektioner, ägghvitan i den aftappade urinen minskades; pulsen 100—120 slag i minuten; de gallfärgade kräkningarne fortoro oförändrade, trotsande all behandling. Dock lyckades patienten de sista dagarne behålla intaget Carlsbadervatten med mjölk. Den 5:te Dec. "kollaberade patientens krafter"; hosta inställde sig, å högra lungans framsidan hördes talrika rossel, pulsen 138 slag i minuten. Andersson afled natten till den 6:e kl. 1,30 af ett qväfningsanfall.

Andersson hade ännu på aftonen före sin död varit redig och under sin sjukdom vidhållit sanningsenligheten af ofvanstående berättelse angående besöket hos Åberg och dennes förfarande, hvilken hon från början af sjukdomen delgifvit Doktor Grundal, äfvensom 3 å 4 andra personer.

Lufttemperaturen har under de senaste dagarne vexlat mellan 0 och 3 C.

Yttre besigtning.

1. Liket ligger naket, upplagdt på obduktionsbordet.
2. Likstelhet kvarstår i underkäkens, fingrarnes och andre extrimiteternas ledgångar.

Å nästan hela ansigtet, med undantag af högra kinden och några smärre ställen, å nacken, halsens bakre del och båda sidor, å båda skuldrorna och högra öfverarmens bakre hälft samt å hela ryggen ända ned till sätet och å bälens sidor, samt å jumskevcket är huden dels å mer eller mindre vidsträckta, diffust utbredda fläckar dels i gren- och nätformiga teckningar flifligt mörkgrönt färgad. Å venstra armens bakre och inre sidor, högra öfverarmens främre hälft, å båda klinkorna

och låren visar huden dels diffust dels en grenigt blårod färgförändring. Öfriga delar af kroppen, särskildt å bukbetäckningarne, visa en normalt hvit färgning af huden med några smärre inspängda grönaktiga fläckar. Å högra brösthalfvan strax under axeln är öfverhuden å ett mindre område dels aflossad, dels afflädd från den grönfärgade läderhuden.

Tydlig liklukt förmärkes.

3. Liket är välbygdt, vid godt hull.

4. Hufvudet är bevuxet med ett rikligt 1 meter långt, mörkbrunt hår, samladt i en fläta.

Ögonlocken halfslutna; bindhinnorna å båda ögonen bleka med en synnerligen å ögonglobernas nedra halfva tydligt framträdande grön missfärgning utan blodutådringar: Slemhinnorna starkt grumlade; under den högre märkes ur bågformig, ett par m. m. bred, brunaktig, pergamentlik intorkning af ögonglobsväggen. Pupillerna lika stora, af normal vidd. Högra näs- och öronöppningarne fria. Venstra näsöppningen nästan fullständigt tilltäppt af delvis intorkad blod. Munnen halföppen; läpparnes och tandköttets slemhinna å högra hälften blek, å venstra hälften något rodnad, visande öfverallt en lindrig grönaktig missfärgning. Läpparnes fria ändar och de blottade främre tänderna å öfverkäken äro betäckta af ett tunnt lager intorkadt brunaktigt blod. Utgående från venstra mungipan och näsöppningen utbreder sig ett dylikt tunnt lager af dels fullt intorkadt, dels halftorrt brunaktigt blod, liknande vätska öfver hela venstra ansigtshalfvan, yttre örat, sidan af halsen och skuldran till en del äfven hoptofvande angränsande delar af håret. Tungan ligger med sin spets bakom underraden.

5. Halsen och extrimeteterne förete intet anmärkningsvärdt.

6. Brösten ej vidare ansvällda; Vårtgårdarne lindrigt pigmenterade med indragna vårtor, ur hvilka vid

tryck framväller en hvitaktig, mjölkliknande, vätska i riklig mängd.

7. Buken, rätt ansenligt uppdrifven, med fullkomligt släta betäckningar och utan någon pigmentering mellan naveln och sympegan.

8. Mellangården svullen, blågrönt missfärgad, hel och oskadad. Stora blygdläpparne på utsidan grönaktiga, på insidan rödblå missfärgade, liksom de små blygdläpparne, utan vidare ansvällning. Slidans slemhinna öfverallt af rödblå missfärgning, lucker och vulstig, utan några upptänkbara skador

9. Stolgången delvis fylld och halffylld fans.

10. För öfrigt finnes inget tecken till yttre våld.

Inre besigtning.

(Anses lämpligen böra uteslutas.)

Allmänna åklagarens skrift.

Till Stockholms Rådstufvu-Rätt.

I målet emot förra Barnmorskan Anna Fredrika Åberg, häktad och tilltalad för det hon skall förhjelpt ogifta Sofia Andersson att fördrifva foster, hvarmed Andersson var hafvande, samt dervid genom synnerligen grof vårdslöshet varit vållande till Sofia Anderssons död, får jag ur ransakningshandlingarne anföra följande, som mig synes, bindande bevisning om, att Åberg är skyldig till de angifna brotten.

Under rättegången har nemligen blifvit ådagalagdt: att Sofia Andersson, sedan hon misstänkt sig vara fruktsam orh deröfver varit synnerligen orolig, af hustru Christina Möller blifvit, efter spådom i kort, styrkt i denna tanke och derefter af Möller hänvisad till Åberg för vidare undersökning;

att Andersson den 29 sistl. November, enligt Ida Christina Nordströms vittnesmål, efter att hafva ur Sparbanken uttagit 190 Kronor och dessutom medfört bodkassan, bortgått från boden och då varit frisk och sund som vanligt;

att Droskkusken Anders Åkerman samma dags afton blifvit af förre Handlanden Hagström hemtad till huset N:o 94 A vid Regeringsgatan, i hvilket hus Åberg var boende, för att derifrån afföra ett sjukt fruntimmer;

att, ehuru detta förhållande af Hagström förnekats, det dock blifvit bestyrkt af ogifta Augusta Nordström, hvilken sett Hagström vid antydda tiden stiga ur en utanför sagda hus stående droska;

att Åkerman derefter skjutsat fruntimret till Sofia Anderssons cigarrbod, N:o 1 vid Arsenalgatan, och der af förstnämnda Ida Christina Nordström bekommit betalning för skjutsen;

att den af Åkerman sålunda skjutsade qvinnan, enligt Ida Christina Nordströms vittnesmål, var Sofia Andersson, hvilken genast vid inkomsten i handelsboden var mycket sjuk och sade sig hafva varit hos en fru, för att låta undersöka sig angående sitt hafvandeskap, samt dervid hafva blifvit af frun illa behandlad;

att Andersson till följd af sjukdomen varit oförmögen att lemna boden utan tillbringat natten i ett derinnanför varande rum samt sedermera för Nordström berättat, att den fru hon åsyftat vore barnmorskan Åberg, hvilken för sin tjenst mot Andersson blifvit af henne betald med 300 Kronor;

att Andersson sedermera för Bokhållaren Abrahamsson, hustru Vinberg, barnmorskan Björk och Doktor Grundal vid skilda tillfällen omtalat samma förhållande med tillägg, att den behandling, hon hos Åberg undergått, afsett fosterfördrifning, hvilken berättelse Sofia Andersson vidhöll till sin död;

att Andersson dessutom för flere af dessa personer,

särskildt Doktor Grundal och Barnmorskan Björk, om-
talat, att en äldre man, som var inne hos Åberg, hemtat
droskan, hvori hon färdats hem och att Björk, på den
beskrifning, Andersson lemnat på sagde person, genast
igenkänd Åbergs intime vän, förre Handlanden Hagström;

att Doktor Grundal, sedan han i anledning af An-
derssons sjukdom blifvit tillkallad och fått Anderssons
berättelse om anledningen dertill, efter hennes anvis-
ning och beskrifning, begifvit sig till Åberg, för att med
henne samtala om saken, och dervid funnit Åbergs bo-
stad och hennes eget utseende vara fullkomligt som
Andersson beskrifvit, så att han ej behöft göra frågor
hos andra personer, utan direkt träffat på Åberg och
innan han med henne samtalat, varit förvissad, att
han hade framför sig den åsyftade personen;

att vid Anderssons tilltagande sjukdom, Bokhållaren
Abrahamsson på hennes begäran besökt Åberg för att
begära hennes råd, dervid Åberg för honom medgifvit
sig hafva behandlat Andersson i förut angifvet syfte;

att Abrahamsson vid detta sitt besök af Åberg för
Anderssons räkning bekommit en mindre flaska medicin,
hvilken han sedermera lemnat till Dokter Grundal, och
denne aflemnat till Rådstufvu-Rätten, och hvilken medi-
cin, af rättskemisten undersökt, befunnits bestå af aloë,
sprit och eter samt hafva fosterfördrifvande egenskaper;

att Åberg visserligen bestridt sanningen af Abra-
hamssons berättelse, men att dock vid visitation i Åbergs
bostad anträffats en mängd dylika flaskor, dels fyllda
med liknande medicin och dels tomma, dem Åberg med-
gifvit sig hafva införskrifvit från Tyskland;

att, ehuru Åberg påstått, att dylika flaskor skulle
kunna köpas här i staden, hon dock icke kunnat nöj-
aktigt uppgifva hvar, utan visat sig ostadig i uppgif-
terna derom, hvarförutom detta hennes påstående veder-
lägges af hennes egen åtgärd att införskrifva dem från

Tyskland, hvilket naturligtvis icke skett, derest dylika vore här tillgängliga;

att Abrahamssons berättelse om besöket hos Åberg dessutom vinner stöd i Åbers eget medgifvande, att en person, möjligen Abrahamsson, en morgon infunnit sig hos henne och påkallat hennes hjälp för en sjuk, ehuru Åberg påstått, att hon afslagit hans begäran;

att Anderssons sjukdom och död varit en följd af våld, åstadkommet i syfte att fördrifva hennes foster, hvilket icke hon sjelf utan allenast en person med kunskaper i hithörande ämnen kunnat bibringva henne;

att hvem helst denna person varit den naturligtvis icke velat företaga detsamma annat än i af personen sjelf eller af Andersson disponerad lokal; samt

att, då Andersson måste anses hafva i huset n:o 94 A Regeringsgatan blifvit bibringad våldet, samt i detta hus icke är boende någon annan person med kunskap i hithörande ämnen än Åberg, denna följaktligen måste vara den, som åstadkommit detsamma.

Hela denna bevisningskedja synes mig vara så sammanhängande och fullständig, att tvekan om, att Åberg är den brottsliga, icke kan uppstå, synnerligen som flere omständigheter deri göra det omöjligt, att det kunnat vara någon annan.

Men härförutom tillkommer en mängd andra omständigheter, som ytterligare, ehuru indirekt stödja anklagelsen eller göra den trolig.

Sådana äro:

att för Åberg, under den tid hon var barnmorska, förekom i hennes praktik en sådan mängd missfall, att det väckte misstankar om uppsåtlig fosterfördrifning, hvarför hon äfven beröfvades rättigheten att utöfva barnmorskeyrket;

att hon antagligen allt sedan 1864 bedrifvit fosterfördrifning, hvarom de 3:ne i hennes bostad anträffade, i protokollet intagna, brefven vittna;

att för sådan handterings utöfvande äfven talar, dels myckenheten hos henne anträffade flaskor med fosterfördrifvande medel, dels hennes fråga till vittnet Abrahamsson om, hvilken qvinna han åsyftade, hvilket tyder på, att hon hade flera qvinnor under behandling samtidigt, och dels de angifvelser, som i sådant syfte blifvit mot henne gjorda, men hvilka ej kunnat föranleda till åtgärd i brist af bevisning;

att hennes intime vän, förre handlanden Hagström, själf beröfvat sig lifvet, efter det han aflagt sitt vittnesmål till hennes fördel, som af andra vittnen och omständigheter visats vara sanningslöst, och för följderna af hvilket, efter det han af Rättens Ordförande blifvit varnad för mened, han påtagligen fruktade;

att Åberg visat sig vara synnerligen lögnaktig och hädisk, i det hon fräckt förnekat och vanställt de tydligaste fakta och tagit Gud till vittne på sina uppgifter, såsom bevis hvarpå må anföras hennes påstående om anledningen, hvarför barnmorskeyrkets utöfvande förbjudits henne, nemligen att hon skulle hafva lyckats bota en af läkare öfvergifven patient, samt förnekandet att hafva emottagit de 3:ne ofvannämnde brefven; samt slutligen

att hon icke haft något erkänt näringsfång, betydligare kapital eller inkomst, men dock kunnat bestå sig med en jemförelsevis dyr bostad och antagligen lefvat derefter.

På grund af det anförda får jag å Åberg yrka ansvar enligt 14 Kapitlet 27 § Strafflagen, för det hon fördrifvit det foster, hvarmed Sofia Andersson var hafvande; enligt samma kapitel 9 § för det hon genom synnerligen grof vårdslöshet och oförsigtighet varit vållande till Sofia Anderssons död, samt enligt 2:dra § i Kongl. Förordningen den 8 December 1876 angående handel med eter samt eter- eller spirthaltiga läkemedel.

Derjemte får jag yrka, att Åberg må åläggas ersätta

Medicinalfonden de trettio Kronor, som derifrån
utgifvits för undersökning af innehållet i här förut
nämnda flaska med fosterfördrifvande medel.

Stockholm den 25 Februari 1882.

Per Cederborg.

Anmälan.

Detta häfte är det andra i ordningen som
utgifvits angående f. d. Barnmorskan A. F.
Åberg och det brott för hvilket hon blifvit
dömd af Stockholms Rådhusrätt och Svea
Hofrätt. Häftet innehåller:

Polisförhandlingarne (slutet).

Dr. Grundals rapport.

Det medicolegala besiktningssprotokollet.

Allmänna åklagarens skrift.

Nästa häfte, det sista, kommer utom por-
trätt af f. handlanden Hagström, att inne-
hålla: poliskonstaplarnes vittnesmål angående
husransakningen hos Åberg och om der funna
instrumenter och medikamenter, bref m. m.,
jemte professor Cederskiölds vittnesintyg och
Rådhusrättens samt Hofrättens dom.

Stockholm i April 1882.

M. Wester.

JEAN JA
SAM